

Kl. 13.35

Hvad er det så for et styre, der er kommet til magten? Ja, der er jo allerede nu blevet afsløret fangekældre og tortur, og mange af Saddams torturbøddler er kommet i arbejde igen under det nye styre; der er skabt en borgerkrigs-lignende situation; der er opstået en religiøs fanatisme; og der er afsløret et voldsomt tyveri af irakiske olie-rigdomme og andre rigdomme. Milliarder af dollar er forsvundet ud i den blå luft. Ameri-kanerne havde ansvaret for pengene, men de er væk, og ingen kan fortælle, hvor de er blevet af, men kun at de ikke længere er irakernes.

Jeg synes, at de ordførertaler, jeg har hørt, og de besvarelser, vi hørte fra ministrene i starten af debatten, ikke har forholdt sig til den virkelig-hed, mange irakere lever i, og det synes jeg er beklageligt. Jeg savner også en forholden sig til det forslag til vedtagelse, hr. Villy Søvnal fremsatte på vegne af SF og Enhedslisten, hvor der står, at regeringen skal sikre, at Genèvekonventi-onens bestemmelser bliver overholdt, at der ikke længere bruges napalm, hvid fosfor og klyngebomber, at der ikke længere udøves tor-tur og seksuelle krænkelser, hverken af koaliti-onspartnerne i Irak eller af de nye irakiske myn-digheder, og at de irakiske værdier kommer på irakiske hænder til gavn for irakerne selv og ikke for multinationale selskaber eller andre, der fisker i rørte vande – altså helt enkle, elementære krav, som burde kunne samle et bredt flertal i Folketinget, men som jeg ikke har hørt nogen til-slutning til, og som jeg derfor er sikker på at man bare stemmer ned uden et ord om, hvorfor man stemmer dem ned.

Vi ville selvfølgelig under alle omstændighe-der have arbejdet for at få Saddam væk, og det har vi faktisk også gjort. Fra år tilbage har vi fra Venstrefløjens side altid støttet oppositionsgrup-perne i Irak, og jeg vil sige, at man kunne have foretrukket den samme udvikling, som vi så i Sydafrika, hvor støtte til oppositionsgrupper og internationale sanktioner til sidst fik apartheid-scenen til at bryde sammen og fødte et samfund, der var meget bedre klædt på til at sikre en de-mokratisk og fredelig udvikling og en forsoning mellem de tidligere modstandere. Det var ikke nogen nem udvikling i Sydafrika, og det ville heller aldrig nogen sinde være blevet en nem udvikling i Irak, men der døde altså ikke 100.000 undervejs i Sydafrika.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt sige tak for en præcis og ordentlig debat. Vi er jo enige om, at vi skal hjælpe den irakiske befolkning og styrke den irakiske be-folkning – det er faktisk formålet med det hele – så den irakiske befolkning får en udvikling, kan stå på egne ben og selv bestemme sin fremtid ef-ter demokratiske spilleregler i et beskyttet rets-samfund. Det er der bred enighed om med den vedtagelse, som et stort flertal ser ud til at ville stemme for, og det synes jeg er godt.

Hvad er så strategien for at opnå dette? Ja, det er jo den, vi har lagt frem fra starten: Vi skal have en trestrengt strategi, og den første streng er humanitære indsatser. Hr. Søren Espersen nævnte en række gode resultater af den humani-tære indsats, som jeg ikke skal gentage, men som netop viser, hvordan en humanitær indsats pludselig forbedrer sundhedstilstanden for den irakiske befolkning.

Den anden del af strategien er genopbygning-en. I tidligere debatter har vi påpeget mange af de ting, vi bidrager til, f.eks. den civile genop-bygning, vores støtte til den civile rådgivning i Basra, at vi har fået 250 ngo'er ind i ngo-huset i Basra, at CIMIC, altså det civile-militære samar-bejde, fører til forbedringer af klinikker, skoler og hospitaler og støtte til små hjælpeprojekter til landsbyerne. Samtidig ønsker vi, som det også påpeges i beslutningsforslaget, at styrke indsats-en på landbrugsområdet med f.eks. kunstvan-dingsprojekter, så flere hundredtusinde menne-sker i kraft af den danske indsats får en forbed-ret situation i deres område og en forbedret hverdag.

Men det er altså stadig vores opfattelse, at disse fremskridt ikke kan ske uden sikkerhed i landet, så resultaterne ikke bliver slået i stykker, og derfor kræves der et tredje element, nemlig det militære element. Det er vores indstilling, at den irakiske indsats skal øges hele tiden, så ira-kerne selv får ansvar for mere og mere, og vi kan trække os mere og mere tilbage og være rådgive-re og hjælpere og kun træde aktivt til i situatio-ner, som de ikke selv kan klare.

Kl. 13.40

Derfor øger vi vores træningsindsats i samar-bejde med NATO, ligesom vi sammen med EU øger vores indsats for at fremme retssamfundet og retsstaten. Jeg har nævnt kurserne for dom-merne, men der er jo også andre ting som f.eks. politi og fængselsvæsen, og vi øger bidraget til FN's indsats, så FN er og bliver den centrale